

νος>, ὃ Δαφναῖε, πρὸς ἐκείνους μαχώμεθα τοὺς λόγους,
οὓς ὁ Ζεύξιππος ἀρτίως διῆλθεν, ἐπιθυμίᾳ τὸν Ἐρωτα
ταῦτὸ ποιῶν ἀκαταστάτῳ καὶ πρὸς τὸ ἀκόλαστον ἐκφε-
ρούσῃ τὴν ψυχήν, οὐκ αὐτὸς οὕτω πεπεισμένος ἀκηκοὼς
δὲ πολλάκις ἀνδρῶν δυσκόλων καὶ ἀνεράστων· <ῶν> οἱ 5
μὲν ἄθλια γύναια προικιδίοις ἐφελκόμενοι μετὰ χρημά-
των εἰς οἰκονομίαν καὶ λογισμοὺς ἐμβάλλοντες ἀνελευ-
θέοντες, ζυγομαχοῦντες δσημέραι διὰ χειρὸς ἔχοντιν· οἱ
δὲ παίδων δεόμενοι μᾶλλον ἢ γυναικῶν, ὥσπερ οἱ τέττιγες Δ
εὶς σκίλλαν ἢ τι τοιοῦτο τὴν γονὴν ἀφιᾶσιν, οὕτω διὰ 10
τάχους οἵς ἔτυχε σώμασιν ἐναπογεννήσαντες καὶ καρπὸν
ἀράμενοι χαίρειν ἐῶσιν ἥδη τὸν γάμον, ἢ μένοντος οὐ
φροντίζουσιν οὐδὲ ἀξιοῦσιν ἐρᾶν οὐδὲ ἐρᾶσθαι. στέργε-
σθαι δὲ καὶ στέργειν ἐνί μοι δοκεῖ γράμματι τοῦ στέργειν
παραλλάττον εὐθὺς ἐμφαίνειν τὴν ὑπὸ χρόνου καὶ συνη- 15
θείας ἀνάγκη μεμιγμένην εὔνοιαν.   ^τΩι δὲ ἀν Ἐρως
ἐπισκήψῃ . . . καὶ ἐπιπνεύσῃ, πρῶτον μὲν ἐκ τῆς Πλατωνι-
κῆς πόλεως (Rep. V 462c) ‘τὸ ἐμὸν’ ἔξει καὶ ‘τὸ οὐκ ἐμόν’·
οὐ γὰρ ἀπλῶς ‘κοινὰ τὰ φίλων’ <οὐδὲ πάντων> ἀλλ’ οἱ
τοῖς σώμασιν δριζόμενοι τὰς ψυχὰς βίᾳ συνάγοντι καὶ Ε
συντήκοντι, μήτε βουλόμενοι δύ’ εἶναι μήτε νομίζοντες. 21
Ἐπειτα σωφροσύνη πρὸς ἀλλήλους, ἵς μάλιστα δεῖται γά-